

medføre økonomiske afsavn, forringede muligheder på arbejdspladsen eller i uddannelsen, hverken med hensyn til ansættelsesforhold eller anciennitet og avancementsmuligheder. Det er vigtigt, at retten til fravær fra arbejdet ikke blot gælder for mødrene, men også fædrene,

- at hjemmehjælperordningen ændres således, at den bliver økonomisk overkommelig også for almindelige familier. Desuden bør ordningens kvalitet sikres dels ved en bedre uddannelse, dels ved at der oprettes en hjemmehjælpsordning alene for børn, hvor hjemmehjælperen tilknyttes den lokale daginstitution,
- at hjemmesygeplejerskens og sundhedssygeplejerskens arbejdsområde samarbejdes bedre, således at sundhedsplejersken, der i forvejen ofte kender barnet og familien, overtager tilsynet med barnet også i sygdommens akutte fase,
- at lægeundersøgelse fortrinsvis overtages af familielægen i barnets hjem,
- at speciallægetilsyn (børnelæger og ørelæger) kan rekvireres af familielægen i barnets hjem,
- at børn, når det er nødvendigt, fortrinsvis indlægges på børneafdeling, hvilket betyder en udbygning af kapaciteten på børneafdelinger på bekostning af kapaciteten på de voksne afdelinger, hvor børn ellers for tiden indlægges,
- at det igangværende udviklingsarbejde med hensyn til bedring af det fysiske miljø, personaleuddannelse, mulighed for forældredeltagelse på børneafdelingerne fortsættes og udbygges,
- at også sygehusambulatorierne, skadestuerne og de praktiserende læger og speciallægerne konsultationer afgørende ændres både med hensyn til det fysiske miljø, arbejdets tilrettelæggelse, personalets uddannelse og holdning således, at børn og børnefamiliers behov tilgodeses i langt højere grad, end det er tilfældet de fleste steder i dag.

III. Børnekommissionens betænkning nr. 918

I betænkningens kapitel 2, småbørn og småbørnsfamilier, beskrives under afsnittet tal og tendenser sundhed og sygdom følgende:

Småbørns sygdom opfattes som et privat problem.

Når det gælder viden om de almindelige sygdommes omfang og udbredelse blandt småbørn, står vi helt på bar bund herhjemme. Denne misere grunder sig ganske givet i, at disse almindelige og oftest ganske ufarlige sygdomme ud fra en strikte medicinsk betragtning må vurderes som grænsende til det banale.

Det er de imidlertid langtfra, hvis problemet anskues den anden vej rundt, så småbørnene og måske rettere deres forældres syn på sagen kommer frem. I og med at op til 80 pct. af alle forældre i småbørnsfamilierne i 1978 er væk hjemmefra om dagen, bliver de almindelige børnesygdomme og småinfektioner som forkølelse, influenzer, maveonder o.s.v. en tilbagevendende belastning for småbørnene og deres forældre. For hvem tager hånd om det syge barn? Offentligt ansatte har stort set som de eneste ret til en dags orlov i forbindelse med deres barns sygdom. Hjemmehjælpsordningen synes at være en dårlig og/eller for dyr løsning, idet under 2 pct. af hjemmehjælperne bruges af børnefamilierne.

Uanset om udearbejdende forældre formelt har ret eller ikke ret til at blive hjemme og drage omsorg for deres syge barn, tyder meget på, at de rent faktisk er tvunget til det. De praktiserende lægers indberetninger kan sammen med hospitalsstatistikken give et detaljeret billede af de mere alvorlige sygdommes omfang og udbredelse hos børn. Mærkværdigt nok eksisterer der ingen landsdækkende opgørelser eller bare tilnærmelsesvis repræsentative undersøgelser om, hvor mange sygedage småbørn i gennemsnit har om året, og hvordan antallet af sygedage fordeler sig i forhold til forskellige kriterier såsom alder, socialgruppe, om barnet er hjemme, i daginstitution eller i dagpleje o.s.v.

Endvidere peger børnekommissionen på, at det er et påtrængende problem, at der ikke fortsat er indført orlov i forbindelse med børns sygdom. Og der bør, efter kommissionens opfattelse, som en begyndelse i hvert tilfælde gives forældrene med syge børn under 4 år ret til fravær.

I forbindelse med børnekommissionens arbejde vedrørende udvidelse af barselorlov blev der nedsat et fællesudvalg mellem ligestillingsrådet og børnekommissionen.

Dette fællesudvalg foreslog, at der gives en af forældrene adgang til fritagelse for erhvervsarbejde i forbindelse med børnenes sygdom, indtil disse er fyldt 9 år: tilsammen 10 dage pr. år for forældre med et barn og tilsammen 15 dage pr. år for forældre med to eller flere børn.

Ud fra de ovennævnte tal vedrørende den kvantitative sygelighed (hvor ofte og hvor længe børnene er syge) må det foreslåede antal dage klart siges at være for lidt, idet det er vanskeligt at antage, at plejebehovet i hjemmet i hvert fald i de første leveår kan ligge under 2 til 3 uger.